

front

ANY I = Núm. 1

7 desembre del 1935

Número solt: 20 cts.

Setmanari Portaveu dels Centres d'Esquerra Republicana de Badalona, Sant Adrià i Santa Coloma
Redacció i Administració: Sant Anastasi, 2, Badalona :—: :—: :—; Dels articles, signats o no, en responen llurs autors

Presentació

SOM els Centres d'Esquerra Republicana de Catalunya de Badalona, Sant Adrià i Santa Coloma que venim a establir el contacte amb el poble per a recollir-ne els batecs i cursar les normes orientadores pel triomf dels nostres ideals, per a la reconquesta del què ens pertany i ens han escamotejat fent cas omís de cartes fonamentals i textos legals en menyspreu de tot principi de dret i justícia; volem treure'ns del damunt aquest enutjós vestit de confecció que ens han imposat, i, per damunt de tot, reconquerir la llar pels que la perderen en la defensa de generosos ideals de llibertat. És evident que no podrem moure'ns com voldriem, havent-hi les garanties suspeses, però nosaltres, dintre de la llei, i fins allà on ens sigui possible, posarem tota la nostra fè i coratge en la lluita per a la reconquesta de la República liberal democràtica i del seu més ferm puntal l'Estatut de Catalunya, esperant que en aquesta lluita per a la llibertat ens hi acompanyaran tota la democràcia de la nostra contrada i tots els que sentin ideals de fraternitat enc que vagin més enllà dels nostres postulats d'avui, puix que en les hores de perill o confuses, és d'absoluta necessitat la formació del front únic d'esquerreres, deixant de banda les qüestions de detall i de tàctica per a reprendre-les al seu moment.

Qui vulgui, pugui o desitgi entendre'ns, ja sap qui som, qué pensem i què aspirem. Afegim-hi que ens semblaran pocs tots els esforços que esmercem i els sacrificis que calguin per tal de portar a cap aquesta magna obra que la salut del nostre poble i de la República reclamen.

I ara, després d'enviar una salutació cordial a la premsa i al poble en general, anem cap a la feina.

Amics, salut!

Llegiu FRONT

Homenatge a Layret

EL món camina endavant, lentament, però, en lluita constant amb el monstre que es defensa aferrissadament emprant tots els mitjans més repulsius propis de la seva repugnant condició. Tanmateix és ben covarda la defensa del monstre. Es val del predomini que s'ha apropiat; de mantenir el poble en les tenebres, de forma que quan un llum s'encén procura extingir-lo a cops d'apagallums de paperassa més o menys oficial, si pot, que quan això no li és possible, quasi sempre trova vils mercenaris capaços de trencar inclús la farola per unes miserables monedes. El monstre maleeix la llum i tem que el poble surti de les tenebres que l'embolcallen, d'ací que es desembarassa sense escrúpols del què per a ell són destorbs: la intel·ligència i l'honestetat als serveis de llibertat i justícia. D'ací que Francesc Layret en fos la víctima, com ho foren tants altres que en la memòria de tots estan.

Però, heus ací com la figura gegantina de Layret encara creix. Ha estat prou que l'emoció d'una veu honrada sortís d'entre reixes com una bufada al caliu dels records perquè tot el poble català es convertís en una flamarada espiritual que com un far aixecat al cor de Catalunya, qui sap si servirà de guiatge a la democràcia de les terres germanes, quan menys de l'afinada sensibilitat del nostre poble si que el prendran. Així fou la crida del President Companys, saturada de sentiment. I així fou com contestà el poble assedegat de justícia...

Fins a última hora del diumenge no parà d'acudir gent a visitar la tomba de l'enyorat Mestre, que quedà